

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.734/2013/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. N. K. jogtanácsos (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a Dr. Tóth Ágoston ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen támogatás visszafizetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.21.506/2012/23. számú ítélete ellen az alperes részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperes részére 13 000 (Tizenháromezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 41 600 (Negyvenegyezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

2005. szeptember 1. napján a felperes jogelődje, az..... Egészségbiztosítási Pénztár és az alperes között ártámogatási finanszírozási szerződés jött létre, amely alapján az alperes a társadalombiztosítás felé a művétagok javítását elszámolhatta.

A **H. J.** biztosított (TAJ száma:....) részére 2010. február 4-én felírt L-602 művétagot a **X. Kft** készítette. Az alperes a 2010. december 30-án felírt.... sorszámú vény szerint - anélkül, hogy a gyártóval ebben megállapodott volna - elvégezte a meghibásodott művétag kijavítását, amely alapján a felperes 2011. január 24-én az alperes részére 231 517 Ft támogatást fizetett meg.

A **V. J.** biztosított (TAJ száma:....) részére 2010. január 28-án felírt L-602 művégtagot az alperes a garanciális egy éves időszakon belül, 2010 nyarán javította, ennek ellenére a 2011. február 8-i dátumú 211004973806151116 sorszámú vény alapján a felperes 2011. február 23. napján az alperes részére 226 886 Ft támogatást fizetett meg.

A felperes 2010. november 18-án - a fenti kifizetéseket nem érintően - az alperes által 2008. június és 2010. április közötti időszakokban elszámolt kifizetések ellenőrzését végezte, amely eredményeképpen több kifizetés szabálytalanságát megállapította, a 2011. március 23-án kelt és 2011. március 24-én kézbesített levelével az ártámogatási szerződést ezért azonnali hatállyal felmondta, egyben arról tájékoztatta az alperest, hogy a gyógyászati segédeszközökhöz kapcsolódó társadalombiztosítási támogatást a felmondás kézhezvételét megelőző napig beérkezett vények tekintetében számolhat el, legfeljebb 90 napig. Az ellenőrzéssel érintett kifizetéseken alapuló követelését a felperes az alperessel szemben a Debreceni Törvényszék előtt 9.G.40.024/2012. számon folyamatban lévő perben érvényesítette.

A 2011. június 9. napján kelt értesítés szerint a felperes közölte, hogy az ártámogatási szerződés megszűnése miatt az 1997. évi LXXXIII. törvény 38/C. §-a szerint az alperessel szemben záróellenőrzést indít. A záróellenőrzésre 2011. június 14. és 2012. január 5. napja között került sor, amely során a felperes kérte az alperest a vények csatolására. A záróellenőrzést lezáró 2012. január 5. napján kelt jegyzőkönyv - többek között - a perbeli kifizetéseket érintő szabálytalanságokat állapított meg.

A felperes módosított keresetében (elsőfokú iratok 22. sorszám) kérte kötelezni az alperest a szabálytalanul kifizetett 458 405 Ft tőke és annak 2012. május 2. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai, továbbá a 2012. január 23. napjáig felszámított, a kötelező egészségbiztosítási eljárásról szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 38. §-ának (3) bekezdésén alapuló 61 565 Ft lejárt kamat és a perköltség megfizetésére azzal, hogy az alperes a **H. J.** biztosított részére felírt művégtag javítását a gyártóval történt megállapodás hiányában, a **V. J.** biztosított részére felírt művégtag javítását az egy éves garanciális időn belül végezte, így ezen javítások után a társadalombiztosítási támogatást jogalap hiányában vette igénybe, ezért a kifizetett tőkeösszeg és a záróellenőrzésről szóló jegyzőkönyv lezárásáig a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő büntető kamat megfizetésére köteles.

Az alperes elsődlegesen kérte a per megszüntetését azzal, hogy a felperes által érvényesített kereset megegyezik a Debreceni Törvényszék előtt 9.G.40.024/2012. számon folyamatban lévő perben érvényesített keresettel, ezen túl kérte a kereset elutasítását azzal, hogy az ellenőrzések során a felperes nem csatolta a betegnyilatkozatok másolatait, együttműködési kötelezettségének nem tett eleget; **H. J.** biztosított részére a művégtag javítására jogosult volt, **V. J.** biztosított részére a művégtag javítására pedig a jótállási időn túl került sor.

Az elsőfokú bíróság 16-I. sorszámú végzésével - azzal az indokolással, hogy a Debreceni Törvényszék előtt 9.G.40.024/2012. számon folyamatban volt perben érvényesített igény nem azonos a perbeli igénnyel - az alperes permegszüntetés iránti kérelmét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 519 970 Ft tőkét, továbbá 458 405 Ft tőke után 2012. május 2. napjától 2013. június 30. napjáig félévente az adott naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatával megegyező mértékű késedelmi kamatát, míg 2013. július 1. napjától kezdődően a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 74 000 Ft perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy térítsen meg az államnak - az állami adóhatóság külön felhívásában rögzítettek szerint - 89 000 Ft kereseti illetéket.

Az ítélet indokolása szerint az Ebtv. 38. §-a (1) bekezdésének c) és d) pontjai alapján a felperes jogosult volt az alperesnél ellenőrzést folytatni, a támogatási összeg kiszámításának jogszerűségét ellenőrizni, szabálytalanság esetén az Ebtv. 38. §-ának (3) bekezdése alapján jogosult volt a jegybanki alapkamat kétszeresével növelt összegű kamatigényt érvényesíteni. Az alperes nem vitatta, hogy a felperes az általa megjelölt időpontokban az érvényesített társadalombiztosítási támogatásokat részére megfizette. Nem vitatta továbbá, hogy **H. J.** részére felírt művégtagot nem az alperes gyártotta, ezért az alperesnek kellett volna igazolnia a 14/2007. (III.14.) EÜM rendelet 12. §-ának (7) bekezdésére figyelemmel, hogy jogosult volt azt javítani. Az alperesnek kellett bizonyítania továbbá, hogy **V. J.** biztosított részére felírt művégtag javítására az egy éves jótállási határidőn túl került sor, mivel a biztosított a záróellenőrzés során közokiratban foglaltak szerint - egyezően a perben tett tanúvallomásával - nyilatkozott a 2010. nyári javításról. Az alperes bizonyítási kötelezettségének eleget tenni nem tudott, ezért a jogalap nélkül felvett társadalombiztosítási támogatás az Ebtv. 38. §-ának (3) bekezdése szerint felszámítható, ezen felül az alperes a keresetben igényelt lejárt kamat, valamint a tőke után a Ptk. 301. §-ának (2) bekezdésén alapuló, a 2013. évi XXXIV. törvény 14. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel meghatározott késedelmi kamat megfizetésére köteles. Az első fokú ítélet a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján az alperest az eredeti, magasabb összegű kereseti követelés tekintetében teljes egészében pervesztesnek tekintette, mivel a záróellenőrzés során nem csatolt vényeket a perben mutatta be, és ezért szállította le a felperes a keresetét, ennek megfelelően kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti kereseti illeték és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja szerinti felperesi jogtanácsosi munkadíj mint perköltség megfizetésére.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, tartalma szerint kérte elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodlagosan az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását. Előadta, hogy fennáll a perfüggőség a Debreceni Törvényszék előtt 9.G.40.024/2012. számon folyamatban lévő perben érvényesített kereseti igény tekintetében, mivel a felperes által lefolytatott ellenőrzés tárgya az alperes 2008. június és 2010. április közötti időszakban folytatott tevékenysége, a perben pedig ugyanazon ellenőrzési eljárásból és ugyanazon jogviszonyból származó követelést támaszt a felperes, ezért a keresetlevelet már a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontja szerint idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes törvényes határidőn túl kezdte meg a záróellenőrzés lefolytatását, amikor már nem volt jogosult kötelezettség megállapítására.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az első fokú ítélet helybenhagyását azzal, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően állapította meg, abból helytálló következtetést vont le, és a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott. A perfüggőség nem állt fenn, a jogalap nélkül elszámolt társadalombiztosítási támogatást az alperes köteles volt visszafizetni.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja szerint tárgyaláson kívül bírálta el, és azt a következők szerint nem találta alaposnak:

Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése szerint a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően tájékoztatta a peres feleket a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás elmulasztásának a következményeiről. Helytállóan határozta meg, hogy a..... sorszámu vény alapján kifizetett társadalombiztosítási ellátás vonatkozásában - mivel a peres felek egyező nyilatkozata szerint a művétagot nem az alperes gyártotta - az alperesnek kellett bizonyítania, hogy jogosult volt annak javítására; míg a 211004973806151116 sorszámu vény alapján kifizetett társadalombiztosítási támogatás vonatkozásában - a biztosított közokiratban foglalt és a perbeli tanúvallomásában megerősített, 2010. nyári javítást állító nyilatkozatával szemben - az alperesnek kellett bizonyítania, hogy a művétag javítására az egy éves jótállási határidőn túl került sor. A kérelem és ellenkérelem keretei között a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, helytállóan állapította meg, hogy az alperes bizonyítási kötelezettségének eredményesen eleget tenni nem tudott, az így megállapított tényállás és az abból levont jogi következtetés is helyes, az első fokú ítélet jogi indokolásával az ítélet tábla minden részében egyetértett.

Az ítélet tábla csupán a fellebbezésben előadottakra tekintettel mutat rá az alábbiakra:

Az alperes által hivatkozott perfüggőség nem állt fenn. A keresetlevélnek a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján idézés kibocsátása nélküli elutasítására, valamint a perindítás hatályának a beállta után a Pp. 157. §-ának a) pontja szerint a per megszüntetésére perfüggőség alapján akkor kerülhet sor, ha a felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt van per folyamatban. A jogszabályi rendelkezés nem csupán a jogviszony azonosságát, hanem tárgyi terjedelmében a tényalap és a jog azonosságát is feltételezi. A Debreceni Törvényszék előtt 9.G.40.024/2012. számú perben a felperes a 2008 júniusa és 2010 áprilisa közötti időszakban elszámolt, más sorszámu vényeken alapuló követeléseit érvényesítette, ehhez képest a perbeli követelés a záróellenőrzés során feltárt szabálytalanság miatt, a 2011. január 24. és 2011. február 23. napján jogalap nélkül kifizetett társadalombiztosítási ellátások visszakövetelésére irányult. A jogviszony azonosságától függetlenül tehát az érvényesített kereseti követelések nem voltak azonosak, így perfüggőség hiányában a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, a perindítás hatályának beállta után a per megszüntetésének nem volt helye.

Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a felperes a záróellenőrzést törvényes határidőn túl kezdte meg, ezért nem volt jogosult kötelezettség megállapítására.

Az Ebtv. 38/C. §-ának (1) bekezdése szerint ha az egészségügyi szolgáltatónak a törvény 30. §-ának (1)-(2) bekezdései szerinti finanszírozási szerződése megszűnik, az egészségbiztosító záróellenőrzést végezhet, amelyet a szerződés megszűnését követő 90 napon belül indít meg.

A peres felek között 2005. szeptember 1. napján létrejött finanszírozási szerződés a felperes azonnali hatályú felmondása alapján a felmondás kézbesítésekor, 2011. március 24. napján szűnt meg. Ehhez képest a hivatkozott törvényi rendelkezés szerint 2011. június 22. napjáig volt jogosult a felperes záróellenőrzés megindítására, amelyre a 2011. június 9. napján kelt és 2011. június 16. napján kézbesített értesítés alapján 2011. június 14-én sor is került. Az alperes hivatkozásával szemben a törvényi rendelkezés nem a záróellenőrzés lefolytatásának határidejét határozza meg, a befejezésre vonatkozó véghatáridő a törvényben nem szerepel. A felperes az Ebtv. előírásait nem sértette meg, a jogalap nélkül megfizetett támogatás visszaigénylésére jogosult volt.

Mindezek alapján az ítéltábla az első fokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az alperes a másodfokú eljárásban peresztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján az ítéltábla kötelezte a le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. §-ának (1) bekezdése szerinti fellebbezési illeték, valamint a felperes javára a Pp. 67. §-ának (2) bekezdésén alapuló, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított összegű másodfokú jogtanácsosi munkadíj mint perköltség megfizetésére.

A perköltség vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapult.

D e b r e c e n, 2014. április 14.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Pribula László s.k. előadó bíró,
Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő